

**РАДОСНЕ ВЕСТИ О ДОЛАСКУ
МУХАММЕДА, МИР НАД ЊИМ, У
СТАРОМ И НОВОМ ЗАВЕТУ**

[Српски – Serbian – صربي]

Рахметуллах бин Халил Ел Хинди

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿البشارات المحمدية في الكتب

﴿السماوية السابقة

« باللغة الصربية »

رحمة الله بن خليل الرحمن الهندي

2015 - 1436

IslamHouse.com

Ранији веровесници су најавили његову, нека су благослов и мир на њега, веровесничку мисију (тј. најаву Мухаммедове, нека су благослов и мир на њега, мисије у претходним небеским Књигама).

Пре набрајања тих радосних вести о његовом доласку, следи указивање на неколико ствари:

1. Веровесници израелског народа су најавили следеће догађаје: Догађај о Навукодоносору, Курушима, Александру и његовим намесницима, о ономе што ће се десити у Едвему, Египту, Ниневи и Вавилону. И несхватљиво је да нико од њих не најави долазак Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, који је у време своје појаве био као најситнија биљка, да би касније израсла у огромно дрво у чијој крошњи налазе уточиште многе небеске птице. У веома кратком времену је срушио силнике и краљеве, његова вера се раширила у земљама свих веровесника израелског народа, освојила огромна пространства на истоку и западу, надмашила све остале вере, и она је, од тада па све до данас, у сталном порасту.

Овај догађај је већи од свих које су најавили израелски веровесници. Па како се здрав разум може помирити с тврдњом да су они најавили небитне

догађаје, а нису најавили овај, изузетно велики, догађај?!

2. Када ранији веровесник најави веровесника који ће доћи после њега, није неопходно да о њему говори подробно. Напротив, такве вести обично нису опширне и детаљне, него су већини људи скривене, а јасне само ученима; јер они повезују чињенице. Понекад су и њима непознате и скривене, али када се веровесник појави и његово веровесништво докаже му'џизама (чудима) и јасним знаковима веровесништва, те тајновите најаве им постају сасвим јасне и чисте од сумњи. Зато Исус, нека је мир на њега, речима наведеним у Јеванђељу по Луки (11:52), укорава јеврејске учењаке:

"Тешко вама законици што узесте кључ од знања: сами не уђосте, а који хтеше да уђу, забранисте им."

Исламски учењаци су рекли: "Не постоји ни једна небеска књига, а да није указала на појаву веровесника Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, међутим, то није било јасно свима, јер да је било јасно обичном свету не би њихови учењаци били

у корени за њено скривање, а нејасноћа је преношењем с уста на уста постајала још већом.

3. Следбеници Књиге су очекивали другог веровесника мимо Исуса. У Јеванђељу по Јовану (1:19-25) се помиње да су јеврејски учењаци питали Јована Крститеља:

„(19) И ово је сведочанство Јованово кад послаше Јевреји из Јерусалима свештенике и Левите да га запитају: Ко си ти? (20) И он призна, и не затаји, и призна: Ја нисам Христос. (21) И запиташе га: Ко си дакле? Јеси ли Илија? И рече: Нисам. Јеси ли пророк? И одговори: Нисам. (22) они му рекоше: Ко си? Да можемо казати онима што су нас послали: Шта кажеш за себе? (23) Рече: Ја сам глас оног што виче у пустињи: Поравните пут Господњи; као што каза Исаија пророк. (24) И беху посланици од фарисеја, (25) И запиташе га говорећи му: Зашто, дакле, крштаваш кад ти ниси Христос ни Илија ни пророк? (26) Одговори им Јован говорећи: Ја крштавам водом а међу вама стоји кога ви не знате. (27) Он је Онај што ће доћи за мном, који беше преда мном; коме ја нисам достојан одрешити ремен на обући Његовој.“

Јеси ли Илија? - тј. посланик кога је најавио Мојсије. Тако се види да су они Мухаммеда, нека су

благослов и мир на њега, очекивали исто као и Месију. Он је код њих био познат, тако да им није требало помињати име, него је и сама алузија на њега била довољна. Зато су га поредили са Месијом. У Јеванђељу по Јовану (7:40-41) пише:

„(40) А многи од народа чувши ове речи говораху: Ово је заиста пророк. (41) Други говораху: Ово је Христос. А једни говораху: Зар ће Христос из Галилеје доћи?“

Пошто се за тог очекиваног веровесника не тврди да ће доћи пре Исуса, то је непобитан доказ да ће доћи после њега, а то је Мухаммед, нека су благослов и мир на њега.

А што се тиче Исусових, нека је мир на њега, речи поменутих у Јеванђељу по Матеју (7:15):

"Чувајте се од лажних пророка, који долазе к вама у оделу овчијем, а унутра су вуци грабљиви.", њима се не може оспорити Мухаммедово, нека су благослов и мир на њега, веровесништво, јер Исус, нека је мир на њега, није упозорио на чување од искреног веровесника, нити на опрезност према сваком веровеснику који дође после њега, него је тражио да се чува само од лажних веровесника, а њихове књиге, у првој генерацији

после уздигнућа Исуса, нека је мир на њега, у време апостола, бележе појаву многих лажних веровесника. Речи Исуса се односе на те лажне веровеснике, а не на искреног веровесника који има знакове који потврђују његову искреност. Зато се, у Јеванђељу по Матеју (7:16, 17 и 20) непосредно након тих његових речи, каже:

"(16) По родовима њиховим познаћете их. Е да ли се бере с трња грожђе, или с чичка смокве? (17) Тако свако дрво добро родове добре рађа, а зло дрво родове зле рађа. (20) И тако дакле по родовима њиховим познаћете их."

Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, је, у то нема сумње, заиста један од искрених веровесника. На то указују његови плодови и плодови његове мисије. Напад на њега од стране његових противника је безвредан, јер су и јевреји оспорили веровесничку мисију Исуса, нека је мир на њега, и у лаж га угонили. За њих, од постанка света па до његове појаве, не постоји горе створење од њега. Европски атеисти кажу да Исус, нека је мир на њега, није уопште постојао и исмијавају се с њим. У том контексту су написали многе књиге које су се рашириле у свим крајевима света. Број њихових присталица, сваки дан у Европи расте. И као што је за

хришћане, па и за нас, неприхватљиво порицање Исуса, нека је мир на њега, од стране јевреја и европских атеиста, тако је, за нас, неприхватљиво порицање Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, од стране штоватеља тројства.

4. И претходни и данашњи следбеници Библије су имена имали обичај преводити, и уместо њих уписивати њихова значења, а основни текст који сматрају Божијим говором, допуњавати коментарима. Те две чињенице су код њих нормалне појаве, и ко зналачки проучи њихове преводе на разне језике, пронаћи ће много таквих случајева. Зато није чудо ако коригују неко веровесничко име у тексту у коме је најављен Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, или додају нешто неразборито, јер је то код њих уобичајено. И од њих се не може очекивати да у својим књигама сачувају име Мухаммед, Ахмед или неки од његових надимака, нека су благослов и мир на њега, јер они имају природну склоност за кориговање и преправљање својих књига, до те мере да би обеснажили њихове текстове и учинили их на први поглед безвредним као доказе, да би потврдили нека од својих учења, или одбили, њима упућене, приговоре. Њихове секте су ревносне у супростављању једних другима. Они су, без сумње, у овоме много жешћи од муслимана. Тако радосне

најаве Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, на које нам у њиховим књигама указаше прејашњи муслимански учењаци, налазимо сада различитим у многим њиховим данашњим преводама, зато што су нам их они издвојили из књига познатих у њиховом времену, а измене су се десиле након тога. Разлог томе може бити и различитост у превођењу, али је оно прво чешће, јер видимо да је њихов обичај кориговања присутан и данас. А сада издвајамо, неколико радосних најави Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, у књигама јевреја и хришћана.

Прва радосна вест:

У Поновљеном закону (18:17-22) стоји:

"(17) Зато ми рече Господ: Добро рекоше шта рекоше. (18) Пророка ћу им подигнути између браће њихове, као што си ти, и метнућу речи своје у уста његова, и казиваће им све што му заповедим. (19) А ко год не би послушао речи моје, које ће говорити у моје име, од тога ћу ја тражити. (20) Али пророк који би се усудио говорити шта у моје име што му ја не заповедим да говори, или који би говорио у име других богова, такав пророк

да се погуби. (21) Ако ли кажеш у срцу свом: Како ћемо познати реч које није Господ рекао? (22) Шта би пророк рекао у име Господње, па се не збуди и не наврши се, то је реч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се."

Ова радосна вест се не односи на Исуса Навина, као што верују јевреји, нити на Исуса као што мисле хришћани, него се ове речи односе на Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, због следећег:

1. Јевреји који су живели у време Исуса, нека је на њега мир, су очекивали појаву другог (најављеног) веровесника. И то њихово очекивање је непобитан доказ да најављени веровесник није Исус Навин који је живио пре тога, у време Мојсија нити Исуса, нека је мир на њих, који је тада био присутан код њих.

2. У тексту је употребљен израз "као што си ти", а Исус Навин и Исус Христос нису као Мојсије, нека је мир на њих, зато што су они из народа израелског, а према тексту Поновљеног закона (34:10) у израелском народу се није појавио веровесник попут Мојсије с којим је Бог, без посредника, разговарао, кога је послао са засебном Књигом и новим законом у коме су забране и наредбе, прописи

о казнама, дозвољеном и забрањеном, купању, чишћењу и др. И док су Исус Навин и Исус Христ следили закон са којим је дожао Мојсије, Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, је, у своме народу, био надређени вођа коме су се покоравали и који је лично извршавао казне и над њима владао. То, међутим, није случај са Исусом јер, његова књига Јеванђеље не садржи прописе и законе, а његов народ му није био покоран. Напротив, јевреји су га, према веровању хришћана, након понижавања и утеривања у лаж, убили распећем. Тако између њега и Мојсија не постоји велика сличност.

3. У овом тексту стоји израз "између браће њихове", а у неким предајама "из средњег слоја њихове браће". Дванаест јеврејских племена је, без сумње, живело у то време са Мојсијем, нека је мир на њега, и да је најављени веровесник био из јеврејског народа рекло би се: "од њих", или "између њих", или "један од њих", или "из њиховог потомства". Исус Навин (Јошуа) и Исус Христ воде порекло од Јакова сина Исака сина Аврама, нека је на све њих мир и спас, што значи да припадају јеврејском народу, па се на њих не односи ова радосна најаву веровесника. Овде се, под изразом "браћа" мисли на потомке Исмаела сина Аврамовог, нека је мир на њих, јер се у Старом завету изразом "браћа" ословљавају

Исмаилови и Исакови потомци. За Исмаила се у Књизи Постанка (16:12) каже:

„... и пред лицем све му браће он ће стан себи подићи“

Такође у књизи Постанак (25:18):

"Настанише се насупрот својој браћи"

И пошто Мухаммед, нека су благослов и мир на њега ,води порекло од Исмаилових потомака, браће Исраилових синова, то се ова радосна вест, несумњиво, односи на њега.

4. Ова радосна најава је изречена у будућем времену, јер речи: "Подигнут ћу им пророка" указују на будуће време, па се не могу односити на Мојсијевог младића Јошуу (Исуса Навина) који је управо у то време живео и био један од Израелаца.

5. Речи: "Ставићу своје речи у његова уста" наведене у овој радосној вести, алудирају на то да ће том најављеном веровеснику силазити објава и да неће знати читати и писати, него ће само Божији говор који му се објављује памтити у својим прсима и преносити га. Зато се ова најава не може односити на Јошуу коме објава није никада ни силазила и који је

писани Стари завет читао, а није га преносио памћењем.

6. У овој радосној вести стоји: "А не буде ли ко послушао мојих речи што их пророк буде говорио у моје име, тај ће одговарати преда мном". У неким предајама, то је речене овако: "А онај ко не буде слушао њега, који у моје име говори, ја ћу му се осветити." Пошто је освета својство само тог најављеног веровесника, а не и осталих веровесника, посигурно се под осветом не мисли на овосветску или оносветску освету у Паклу, јер се ова врста освете, овосветске и оносветске, не односи на порицатеље само неког одређеног веровесника. Овде се под изразом "освета" мисли на озакоњивање борбе, тј. да Узвишени Бог најављеном веровеснику нареди обрачун с његовим негаторима, и прогласи дозвољеним њихово убијање, њихове иметке и заробљавање њихових жена и деце. Све наведено се односи на Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, а не на Исуса, јер њему није било наређено да се бори против оних који су га порицали, а у његовом Јеванђељу нема казних прописа.

У издању из 1844. године, део ове радосне најаве веровесника гласи:

"А пророк који би се усуђивао говорити што у моје име што ја не будем заповедео да говори, и који би говорио у име других богова, такав пророк нека се погуби."

Тако овај текст, јасно прописује погубљење лажног веровесника који у Божије име говори оно што му није наредио, и оно је у потпуној сагласности са речима Узвишеног Бога у сури Ел- Хакка, 44-46:

"(44) А да је он о Нама које какве речи износио, (45) Ми бисмо га за десну руку ухватили, (46) а онда му жилу куцавицу пресекли."

И да Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, није био искрени веровесник био би убијен. Међутим, познато је да је на много места, против својих непријатеља, лично водио рат, а нико га није могао убити, јер га је Узвишени Бог чувао од непријатеља. Живео је до сусрета с Узвишеним Богом када је умро сасвим природном смрћу, што потврђује речи Узвишеног у сури "Ел-Маида", 67:

"А Бог ће те чувати од људи."

А што се тиче Исуса, хришћани и јевреји верују да је убијен распећем, и ако се утврди да се у овој радосној најави веровесника мисли на њега, онда

би он према слову те исте радосне вести морао бити самозвани и лажни веровесник као што тврде и јевреји да нас Узвишени Бог сачува од таквог убеђења.

Упозорење:

Пошто Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, није убијен, него је умро природном смрћу, јасно се види да се ова радосна вест односи на њега. Када су следбеници Књиге то приметили заменили су речи "нека буде погубљен", које су постојале у старим издањима, речима "умреће", почевши од 1865. г. па до данас, упорно настојећи да оспоре мисију Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, јер је појам "смрт" опширнији од појма "нека буде погубљен", а и прави и лажни посланик, оба умиру. Међутим, ова корекција текста им није помогла да избришу алудирање на Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, због овога што следи:

8. Зато што се у двадесет и другој тачки ове радосне вести каже да се лажни веровесник препознаје по томе што најави неке догађаје "па то не буде и реч се не испуни". Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, је најавио многе догађаје који су се требали десити у будућности, чије дешавање је, касније, јасно доказало његову

истинитост и то да је, заиста, легитимни, искрени и прави посланик Узвишеног Бога.

9. Јеврејски учењаци који су живели у време Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, су признали да је, у Старом завету најављени веровесник, управо он. И неки од њих су примили ислам, као: Мухајрик, 'Абдуллах ибн Селам и Ка'б Ал-Ахбар, а неки су признали да је Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, најављени веровесник, али нису прешли на ислам, попут: 'Абдуллаха ибн Сурија, Хујеј ибн Ахтаба и његовог брата Абу Јасира ибн Ахтаба. У томе нема ништа необично, јер су јеврејски учењаци који су живели у време Исуса, нека је мир на њега, признали његову веровесничку мисију и његове му'џизе (чуда), а потом га прогласили неверником и наредили његово смакнуће, што се јасно види у Јеванђељу по Јовану (11:45-57, и 18:1-24).

Први приговор:

Браћа Исраилова (Израиљ) нису само Исмаилови синови, него су њихова браћа и синови Исевија сина Исака.

Одговор:

Међу синовима Исевија сина Исака се није појавио веровесник коме би могао одговорати, у овој вести, наведени опис, као што се нигде не помиње ни Божије обећање Авраму тј. за Исевија сина Исака, али се, на многим местима у Старом завету, наводи обећање Авраму и Агари за њиховог сина Исмаила и његов пород.

Други приговор:

У неким издањима се у овој вести каже:

"Твој Господар Бог ће подигнути пророка од тебе и од твоје браће". И речи "од тебе" јасно указују да ће тај пророк бити од синова Исраилових.

Одговор:

Ако и прихватимо тако формулисану мисао, то опет не противречи нашој тврдњи. Зато што су речи "од тебе" само синоним и потврда речима "од твоје браће", а у сваком случају, овим цитатом ставља акценат на речи "од твоје браће". Затим, када је Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, преселио у Медину Муневеру, у којој је употпуњена његова мисија, у њој и око ње је било неколико јеврејских племена, попут: Хајбера, Бени Ан-Недира, Бени

Кајнука и Бени Курејзе. И као да се појавио између њих, а у исто време се појавио између своје браће.

Закључак:

Ево неких сличности између Мојсија и Мухаммеда, нека су благослов и мир на њих. И један и други су:

1. Божији роб и посланик,
2. И један и други имају оба родитеља,
3. Обоје су се женили и имали су децу,
4. Обојици је наређена борба и рат против идолопоклоника,
5. Обојици је наређено да блуд кажњавају за то одређеном казном,
6. Оба су у стању спровести Богом прописане казне,
7. Оба су цењени поглавари у својим племенима
8. Код обојице је чистоћа тела и одећа услов за обављање верских обреда, а купање за онога

ко је имао сполни однос са женом и за жену после мензиса и чишћења после порода,

9. Закон и једног и другог забрањује приношење жртава киповима, и месо незаклане животиње,
10. У законима обојице постоје казне,
11. Оба забрањују камату,
12. Оба су умрли на постељи и оба су покопани.

Постоји још много ствари из којих се види сличност, зато Узвишени Бог у сури "Ел-Музземмил", 15 каже:

"Ми смо вам, заиста, послали Посланика да би сведочио против вас исто онако као што смо и фараону посланика послали."

Друга радосна вест:

У Поновљеном закону (33:1-2) пише:

„(1) А ово је благослов којим благослови Мојсије, човек Божји синове Израилеве пред смрт своју. (2) И рече: Господ изиђе са Синаја, и показа им се са Сира; засја с горе фаранске, и дође с

мноштвом хиљада светаца, а у десници му закон огњени за њих.“

У издању из 1844. г. се наводи следеће:

"Огласио се с горе фаранске, а са њим хиљаде чистих и закон од ватре."

Силазак Господа са Синаја је ради даровања Торе Мојсију, показивање са Сира је било ради давања Јеванђеља Исусу, јер је Сира име за брда у Палестини и име једног села у Насири, а Његово оглашавање с горе фаранске је ради објављивања Часног Кур'ана Мухаммеду, нека су благослов и мир на њега, јер, гора фаранска је Мека Мукеррема. Доказ томе су речи Постанак (21:20-21) у којима се говори о Исмаилу, нека је мир на њега:

"(20) И Бог беше с дететом, те одрасте, и живеше у пустињи и поста стрелац. (21) А живеше у пустињи Фарану. И мати га ожени из земље мисирске."

У самиријском примерку Торе издатом 1851. г. се каже да је Фаран у Хицазу, и та мисао гласи:

"Настанио се у Фарану који се налази у Хицазу."

Нема сумње да је место Исмаилова, нека је мир на њега, боравка била Мека Мукеррема. У њој се после њега није појавио ни један веровесник осим његов унук Мухаммед, нека су благослов и мир на њега. Тако постаје јасно да се Божијим оглашавањем с брда Фаран алудира на спуштање Објаве Мухаммеду, нека су благослов и мир на њега, у Мекки Мукерреми, јер се никада не каже: „Бог је дошао с тог места (или огласио се)“, осим ако је ту дошла Објава од Њега (нека је Узвишен). И као што је Мојсију на Синају спуштена Објава у форми Торе, а Јеванђеље објављени у Сирау (Палестини), тако се овде алудира на објаву Часног Кур'ана у Меки Мукареми.

Прва објава Кур'ана се десила у пећини Хира која се налази на највишој тачки брда Фаран. Речи Издања из 1844 г. "... А са њим хиљаде чистих", као и речи неких старих издања: "... А са њим су хиљаде добрих и књига од ватре", јасно указују на асхабе који су помогли Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега. Њиховим слеђењем Посланика, нека су благослов и мир на њега, и њиховом боробом уз њега, је уздигнут ислам. И када непристрасан и разуман човек размишља ко би могао бити тај, у Фаран послани, веровесник с којим су хиљаде чистих и добрих, и с којим је "ватрена Књига" (у којој се

неверницима и залуталима прети ватром), са сигурношћу сазнаје да је тај најављени веровесник Мухаммед, нека су благослов и мир на њега. Пошто је ова радосна вест јасно указивала на њега, следбеници Књиге су, у новим издањима, прибегли брисању речи: "... А са њим хиљаде чистих", и речи: "... Са њим је књига од ватре". Ова радосна вест јасно указује на три веровесника, Мојсија, Исуса и Мухамеда (мир нека је с њима) и на три, њима објављене књиге, чије се објављивање десило на три часна места. Ово је у сагласности са речима Узвишеног Бога у сури Ет-Тин, 1-3:

"(1) Тако ми смокве и маслине, (2) и Синајске горе, (3) и града овог, безбедног", у којима се алудира на три места у која су послата ова три веровесника, јер у Палестини има много смокви и маслина.

Пошто се у Кур'ану хтело истаћи величање, полази се од нижег ка вишем. Тако је Мојсијева мисија већа од Исусове, а Мухаммедова, нека су благослов и мир на њега, већа од посланица њих обојице. Исто тако је и Мека часнија и величанственија од Палестине и Синаја.

А када се у Старом завету хтео изнети историјски поредак, ова три места су поменута

сходно времену у коме су послана ова три веровесника. Мојсијево слање је упоређено с појавом зоре, Исусово са излазом Сунца, а Мухаммедово, нека су благослов и мир на њега, с јасним подневским светлом које је јаче од претходна два и њиме је људима употпуњено то светло. И на Земљи се нису појавили вера и књига које су потиснуле мрак паганства и идолатрије, попут ислама и Кур'ана с којима је дошао Мухаммед, нека су благослов и мир на њега.

Трећа радосна вест:

У Постанку (17:20) се наводи:

„А и за Исмаила услишио сам те; ево благословио сам га, и даћу му породицу велику, и умножићу га веома; и родиће дванаест кнезова, и начинићу од њега велик народ.“

Њен текст у неким старим издањима на арапски језик гласи:

„А што се тиче Исмаила, молбу сам ти већ услишао, и ево ја га благосиљам, учинићу да од њега велики пород изађе и увећаћу га са Бимадмадом.“

Ел-Кади 'Ијад у својој књизи "Еш-Шифа" каже да је Бимадмад једно од Мухаммедових, нека су

благослов и мир на њега, имена, а у радосној вести поменуте речи "и у велик ће народ израсти" су најави Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, јер од Исмаилове деце није нико имао велики народ, узузев његовог унука Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, па је он тај који се помиње у Аврамовој и Исмаиловој, нека је мир на њих, молитви Богу, наведеној у сури Ел-Бекара, 129:

"Господару наш, пошаљи им посланика, једног од њих, који ће им ајете (знакове) Твоје казивати и Књизи их и мудрости учити и очистити их, јер Ти си, уистину, силан и умар!"

Ел-Куртуби у својој књизи тврди да, ако се узме бројчана вредност реченица хебрејског текста који користе јевреји, видеће се да се у њој два пута појављује Мухаммедово, нека су благослов и мир на њега, име, јер њен текст на арапском језику "и учинит ћу да се, силно размножи", се подударара са речју Бимадмад у хебрејском језику, а речи "велики народ" се подударарају с речима "Леџви џудул". Бројчана вредност слова у овим речима на ибријском језику, према систему сабирања реченица, је иста као и збир који се добија сабирањем бројчаних вредности слова у имену "Мухаммед". То је број 92.

Када је, у 10. хицретском (16. грег.) столећу, прихватио ислам рабин 'Абдусселама Ед-Дефтери, написао је кратко писмо насловивши га "Ер-Рисале Ел-Хадије" у којем истиче да је највише доказа јеврејских рабина у сабирање бројних вредности слова по систему "ебцед", у којој је одговор јеврејима који одбијају да је реч "Бимадмад" симбол за Мухаммедово, нека су благослов и мир на њега, име, што су њихови рабини сазнали и међу собом сакрили. Затим је описао начин кориштења тог система.

Божије обећање Авраму и Агери да ће Исмаилово потомство учинити великим народом је изречено у контексту похвале и почести Исмаилу, а хвала и част се не исказују само ради великог потомства, ако оно не буде од правих верника који верују само у једног и јединог Бога. Пошто се, после њега у Меки није појавио ни један веровесник који томе позива, осим његов унук Мухаммед, нека су благослов и мир на њега, тај велики Исмаилов народ се није појавио осим посланством Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега. Па, нека нам онај ко негира истинитост ове радосне вести каже где је тај велики Исмаилов народ, мимо Мухаммедовог, нека су благослов и мир на њега, народа?!

Четврта радосна вест:

У контексту говора о јеврејском обожавању кипова, у Поновљеном закону (32:21) се каже:

"Они ме раздражише на ревност оним што није Бог, разгневише својим таштинама; и ја ћу њих раздражити на ревност оним који није народ, народом лудим разљутићу их. "

Ову радосну вест чини јаснијом следећи текст из Исаије (65:1-6):

"(1) Потражише ме који не питаху за ме; нађоше ме који ме не тражаху; рекох народу који се не зове мојим именом: Ево ме, ево ме. (2) Вас дан пружах руке своје народу непокорном, који иде за својим мислима путем који није добар, (3) Народу, који ме једнако гневи у очи, који приноси жртве у вртовима и кади на опекама; (4) Који седе код гробова и ноће у пећинама, једу месо свињско и супа им је нечиста у судовима; (5) Који говоре: Одлази, не дохватај ме се, јер сам светији од тебе, ти су дим у ноздрвама мојим, дим који гори вас дан. (6) Ето, написано је преда мном: нећу ћутати, него ћу платити, платићу им у недра."

Под неуким народом се мисли на Арапе; јер су они тада били у великом незнању и заблуди, јер они нису истински веровали у једног Бога, нису знали

Његова својства и лепа имена, нису радили по исправним законима и нису знали ни зашта осим за обожавање кипова, па као да нису ни питали за Бога, нити га призивали. Лутали су долинама заблуда, као што Узвишени Бог каже у сури Али 'Имран, 164:

"Аллах (Бог) је вернике милошћу Својом обасуо кад им је једног између њих као посланика послао, да им речи Његове казује, да их очисти и да их Књизи и мудрости научи, јер су пре били у очитој заблуди."

Сличне речи Узвишеног Бога се налазе и у сури Ел-Цума', 2:

"Он је неукима послао Посланика, једног између њих, да им ајете (знакове) Његове казује и да их очисти и да их Књизи и мудрости научи, јер су пре били у очитој заблуди."

Јевреји су омаловажавали Арапе због тога што воде порекло од робиње Агаре и због њиховог непознавања Бога и велике залуталости. Себе су сматрали бољим од Арапа, јер су деца Саре која није била робиња, и зато што су имали веровеснике, Књиге и закон. Међутим, Израелци су, убијајући веровеснике, удаљавајући се од једнобоштва, обожавајући божанства идолопоклоничких народа и

приносећи им жртаве, расрдили Узвишеног Бога, па се и Он (нека је слављен) разљутио одузимањем веровесништва од њих. Одликовао је и изабрао Арапе који су у њиховим очима били бедници и незналице. Тако је слање Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, овом неписменом народу, објава Књиге и мудрости њему, ради упућивања на прави пут - представљало највећи степен буђења љутње код Израелаца.

Ако пратимо историју јевреја, видећемо да ниједан народ није разљутио јевреје, као Арапи после Мухаммедовог, нека су благослов и мир на њега, посланства, јер, иако су Персијанци и Византијци порушили јеврејску краљевину у Палестини и пуно их понизили, и поред тога се никада међу њима није појавала књига и веровесник попут Мојсија, нека је мир на њега, и његове књиге, што би код њих пробудило љутњу, завист и љубомору. А Мухаммеду, нека су благослов и мир на њега, је Бог подарио Књигу и веровесништво, након што га је одузео од Израелца. Зато су јевреји дволично поступали према Арапима, улагивали им се и бојали их се. И у томе је, несумњиво, врхунац њихове љутње и љубоморе.

Ко ову радосну вест објасни посланством Исуса на његов коментар се и не осврће, јер је Исус из

израелског народа и њима је послан, а човек није љубоморан на своје синове, али је, зато, могуће да на њега буду љубоморни синови његове браће или његових стричева, нарочито ако су они у његовим очима бедни и унижени. Затим, незнање и неписменост су особине које се, до краја шестог столећа по Исусу нису никоме приписивале осим Арапима, јер су читање, писање и друге знаности били познати, у то време, код многих других народа, само не код Арапа. И ова радосна вест, као да је јасан текст о њима и Мухаммеду, нека су благослов и мир на њега, који је послан између њих.

Радосне вести у књигама јевреја и хришћана су многобројне. Једне најављују Мухаммеда, нека су благослов и мир на њега, а друге алудирају на његов уммет (народ), њему послату Објаву, његову борбу, или пак, указују на слављење Бога или указују на Меку племениту, ширење ислама, а неке радосне најаве је лично сликовито изрекао Исус, нека је мир на њега, као што нам их преносе Јеванђеља.

Одломак из књиге „Тријумф Истине“.